

**มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
โรงเรียนบ้านเสาเล้าผักชีศรีสวัสดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒**

๑. หลักการและเหตุผล

จากสภาพปัญหาในปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ถูกกล่าวหาหรือกระทำความรุนแรงต่อเด็กนักเรียนในสถานศึกษา โดยมีการเผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์สาธารณะอย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว โรงเรียนบ้านเสาเล้าผักชีศรีสวัสดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ตระหนักในความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษาที่สถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการแก้ไขปัญหา เพราะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน คือ หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา จึงเล็งเห็นความจำเป็นจะต้องออกมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ของโรงเรียนบ้านเสาเล้าผักชีศรีสวัสดิ์ เพื่อช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนในสังกัด กรณีเกิดเหตุความรุนแรง หรือเหตุการณ์แวดล้อมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นการสร้างความปลอดภัยและให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนทุกคน และให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘ และแก้ไขปัญหาคารลวงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๒. วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุภัยและด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน เป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีความพร้อม สามารถป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่นักเรียน รวมทั้งบุคลากรในสถานศึกษาทุกคน ทั้งด้านอุบัติเหตุอุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้นักเรียนและบุคลากรทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

(๕) เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานด้านการรักษาความปลอดภัย เช่น สถานีตำรวจ โรงพยาบาล, เทศบาล, ฯลฯ เมื่อมีเหตุจำเป็น

๓. เป้าหมาย

(๑) ผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) นักเรียนโรงเรียนบ้านเสาเล้าผักชีศรีสวัสดิ์ทุกคน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัย

๔. ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมบุคลากรสถานศึกษาและนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของข้าราชการครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยเฉพาะมาตรการซึ่งเกี่ยวข้องและพบการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เช่น อุบัติเหตุ เจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อและโรคติดต่อ ฯลฯ

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๕. การวางแผนป้องกันภัยของสถานศึกษา

แนวทางการกำหนดมาตรการป้องกันภัยให้แก่นักเรียนและบุคลากรสถานศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ , พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑. ศึกษาสภาพทั่วไป ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อ	วิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลัก กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๖. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ</p> <p>๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ</p>	<p>๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบ อาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ความจำเป็น</p> <p>๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่</p> <p>๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่</p> <p>๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแล รักษา ฝ้าระวังความปลอดภัยของ อาคารเรียน อาคารประกอบ</p> <p>๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง</p> <p>๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาและให้เพิ่มความกวัดขันในวันหยุดต่าง ๆ ของสถานศึกษา</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p>
<p>๒. อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา</p>	<p>๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวันและให้เพิ่มความกวัดขันในวันหยุดต่าง ๆ ของสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>๓. กำหนดควบคุม ดูแล การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด</p> <p>๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ</p> <p>๕. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย</p> <p>๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง</p> <p>๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา</p> <p>๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูเวรประจำวัน</p> <p>๓. ครูอนามัย โรงเรียน</p> <p>๔. นักการภารโรง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย</p> <p>๖. นักเรียน</p> <p>๗. ผู้ปกครอง</p>
<p>๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา</p>	<p>๑. สสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษา และชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข</p> <p>๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข</p> <p>๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น</p> <p>๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครู</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบ ทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทา กิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษาออกสถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๗. อุบัติเหตุจาก ยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยต่อสภาพการใช้งาน๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ค้อน ประจำยานพาหนะเป็นต้น ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารด้วยความปลอดภัยแก่นักเรียนและผู้จ้าง เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๙. การประกันภัยโดยความสมัครใจสำหรับนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ</p> <p>๑. อัคคีภัย/वादภัย/อุทกภัย/ธรณีพิบัติภัย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพใช้งานได้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยรายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ,ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม</p> <p>๑. การล้วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. มาตรการป้องกันควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการสอดส่องเฝ้าระวังร่วมกัน เพราะบางครั้งเหตุอาจเกิดจากบุคลากรของสถานศึกษาเอง ๖. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๗. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๘. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๙. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ พมจ. เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษาเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๓. สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก ให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด รมรื่น สวยงามเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔. การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา(อย.น้อย)เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับขั้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕. การทะเลาะวิวาท	<p>๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษาเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาทโดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ อปท.</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p>
๖. การถูกล่อลวงและลักพา	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p> <p>๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพาและวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ</p> <p>๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา</p> <p>๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p>
๗. สื่อลามกอนาจาร	<p>๑. ควบคุมดูแลการนำ ข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปกป้องคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่</p> <p>๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p>	<p>๑. ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p>

	๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	
สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๘. อบายมุข	<p>๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๕. สํารวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์การออกเที่ยวเตร่หรือการทํากิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อ เทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันมิให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p> <p>๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง</p> <p>๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๗. นักเรียน</p>
๙. พฤติกรรมชู้สาว	<p>๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา</p> <p>๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน</p> <p>๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน</p> <p>๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครองชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน</p> <p>๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิงร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียน และประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
<p>ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อมการป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาดหรือได้รับผลกระทบจากสารพิษ ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน เช่น โรคมือเท้าปาก, ไข้เลือดออก, ไข้ไวรัสโคโรนา ฯลฯ ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส่วนที่ถูกละเลย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสัตว์มีพิษ	<p>๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ</p> <p>๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง</p> <p>๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ</p> <p>๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p>
ภัยบุคคล ๑. ครูกับนักเรียน	<p>๑. โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนร่วมกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครองโดยไม่ขัดแย้งกับกฎกระทรวง หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจและหารือข้อตกลงร่วมกัน เรื่องการลงโทษนักเรียนสามารถทำได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเหตุ และให้สถานศึกษาทำหนังสือแจ้งความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบพร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๓. ให้สถานศึกษาเชิญนักจิตแพทย์มาสร้างความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไปจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และการอบรมเลี้ยงดู</p> <p>๔. ให้ผู้บริหารสถานศึกษา กำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง ความโกรธ หรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียน และความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษ เพื่อที่จะแก่นิสัยความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียน ในกรณีลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิด กฎระเบียบ ต้องทำหนังสือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำผิดโดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘</p> <p>๕. สถานศึกษาจัดให้มีการประเมินสภาวะทางอารมณ์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง พร้อมรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ</p> <p>๖. กรณีเกิดเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์ขึ้นในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรายงานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีได้รับทราบโดยเร็ว</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับบุคคลภายนอก	<p>๑. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมเพื่อวางแผนการทำงานร่วมกันกับชุมชน โดยเครือข่ายภาคประชาชน ผู้ปกครองท้องที่ ผู้บริหารท้องถิ่น</p> <p>๒. กำหนดมาตรการกรณีเกิดความขัดแย้งในเรื่องเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาซึ่งเกิดจากบุคลากรในสังกัดสถานศึกษา การจัดการความขัดแย้งควรดำเนินการโดยร่วมกันกับเครือข่ายภาคประชาชนผู้ปกครองท้องที่ ผู้บริหารท้องถิ่น โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสื่อกลางในการจัดการ</p> <p>๓. สถานศึกษาจัดกิจกรรมสัมพันธ์ขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>๔. กรณีเกิดความขัดแย้งขึ้น ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่าตนเองเป็นคู่ขัดแย้งกับผู้ใด ต้องแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับทราบ เพื่อผู้บริหารสถานศึกษาจะได้ดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่อไป และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ</p>	
๓. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	<p>๑. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทราบข้อมูลของผู้ใต้บังคับบัญชา เช่นสถานะภาพ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ</p> <p>๒. กำหนดบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจนขึ้น จะได้ว่าแต่ละคนในองค์กร มีหน้าที่อะไรกันบ้าง แบ่งให้ทราบและชัดเจน</p> <p>๓. กำหนดหลักปฏิบัติพื้นฐานร่วมกัน คือเป็นกฎขั้นต้น เช่น เวลา มีความขัดแย้งเกิดขึ้น ห้ามโยนความขัดแย้งนี้ให้บุคคลอื่น ต้องนำเรื่องแจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ และคู่ขัดแย้งต้องไม่หาพวกเพื่อหากำลังเสริม หากเกิดปัญหาแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาต้องไม่ปล่อยทิ้งไว้นาน ต้องแก้ไขให้เสร็จโดยเร็ว อย่าทิ้งไว้นานจนเกิดปัญหาเรื้อรัง หากไม่สามารถแก้ไขได้ในระดับโรงเรียนต้องรายงานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับทราบเพื่อแก้ไขปัญหาโดยเร็ว</p> <p>๔. จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในองค์กร อย่างต่อเนื่องโดยเน้นกิจกรรมสร้างความสามัคคี</p>	

ทั้งนี้ให้ข้าราชการครูและบุคลากรได้ปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันภัยนี้อย่างเคร่งครัด หากเกิดปัญหาและอุปสรรคใด ให้รีบรายงานให้ผู้บริหารทราบโดยเร็ว

(นางวิจิตรา กฤษณ์มั่นคง)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเสาเหล้าฝักชีศรีสวัสดิ์

วันที่ ๑๖ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖